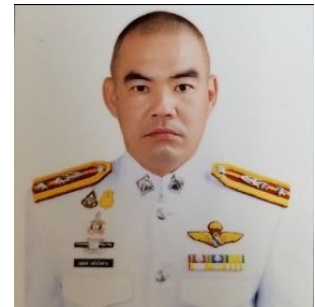

แถลงข่าว “ฝึกซ้อมเด็กร่วมแผนเผชิญเหตุ Active Shooter หนี ช้อน แจ้ง (สู้)”
วันที่ 20 ตุลาคม 2566 ตั้งแต่เวลา 09.00 น.เป็นต้นไป ณ ห้องห้องครอบครัวยั่งยืน นิติยา-นัยพินิจ คชภักดี ชั้น 3
สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

โดย

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับ
กองกำกับการสายตรวจ กองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และ
ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี

พ.ต.ท. คมเดช นรกิจไพศาล รองผู้กำกับการสายตรวจ กองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กล่าวกรณีคนร้ายใช้อาวุธปืนกราดยิงหรือมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แนวโน้มสถานการณ์วิกฤตในอนาคต มีโอกาสเกิด “มากขึ้น” และ “ถี่ขึ้น” เนื่องจากพฤติกรรมเลียนแบบ สภาพสังคม การเลี้ยงดูที่เปลี่ยนไป สภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ อาการป่วยทางจิต และการใช้สารเสพติด ทำให้เกิดเหตุการณ์สะเทือนขวัญ ในเหตุการณ์ที่ผ่านมา การบริหารเหตุวิกฤต กรณี คนร้ายใช้อาวุธปืนกราดยิงในสถานศึกษา ในห้าง หรือในอนาคต อาจเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันในสถานศึกษา ทางสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ติดต่อประสานขอความร่วมมือในการให้ความรู้และฝึกการบริหารเหตุวิกฤต กรณีคนร้ายใช้อาวุธปืนกราดยิง (Active Shooter) จึงได้นำมาสู่การอบรมแผนฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุ Active Shooter ให้กับครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย เจ้าหน้าที่บุคลากรในสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อให้เกิดทักษะในการป้องกัน ช่วยเหลือเด็ก เมื่อเผชิญเหตุเบื้องต้นจะต้องทำอะไร การรับรู้สถานการณ์ บอกต่อ/แจ้งเตือน ควบคุมความตื่นตระหนก จนนำมาซึ่งการฝึกทักษะ หนี /ช้อน/ (สู้+แจ้ง) และทราบถึงกระบวนการในการป้องกันและการเผชิญเหตุในพื้นที่ เพื่อให้ผู้เผชิญเหตุรอดปลอดภัยจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

พันตำรวจโท ดนัย ชุ่มอภัย รองผู้กำกับการสายตรวจ กองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ

พ.ต.ท. รัชชา เต็มพร้อม สารวัตรกองกำกับการสายตรวจ กองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ

หนี

1. ไม่ว่าคุณจะเดินทางไปไหน ให้มองหาทางออกที่มากกว่าหนึ่งทางเสมอ
2. อพยพอย่างรวดเร็วและระมัดระวังไปในทิศทางตรงกันข้ามกับคนร้าย
3. อย่าตื่นตระหนก ให้มีสติอยู่เสมอ
4. ให้สังเกตและจดจำ หน้าต่างทุกบานและทางออกฉุกเฉิน
5. ทิ้งสัมภาระไว้ ไม่ต้องนาติดตัวมา
6. ยกมือเปล่าๆ ให้อยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้อย่างชัดเจน เพื่อแสดงถึงการไม่ได้ถืออาวุธ
7. ปฏิบัติตามคำแนะนำทุกขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
8. อย่าหยุด อพยพหลบหนี จนกว่าคุณจะมั่นใจว่าอยู่ในพื้นที่ที่ปลอดภัย

ซ่อน

1. ถ้าเส้นทางอพยพไม่ปลอดภัย ให้ค้นหาที่ซ่อนที่ดีที่สุดที่จะทำได้
2. พิจารณาถึงหลักการเป็นที่ “กำบัง” หรือ “ซ่อนพราง”
3. ปิดล็อกประตู และหาสิ่งของมาขวางประตูเพื่อความแข็งแรงมั่นคง
4. อยู่ให้ห่างจากประตูมากที่สุดเท่าที่ทำได้
5. ปิดเสียงโทรศัพท์ (รวมถึงสิ่งที่จะก่อให้เกิดเสียงทุกชนิด)
6. เตรียมแผนสำหรับการตั้งรับ ในกรณีคนร้ายบุกเข้ามา

แจ้ง

1. แจ้งเจ้าหน้าที่ที่หมายเลข 191 เมื่อคุณอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย
2. แจ้งว่าตอนนี้เราอยู่ที่ไหน
3. แจ้งทิศทางการเคลื่อนที่ของคนร้าย
4. แจ้งข้อมูล (คนร้าย, สถานการณ์) ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
5. เมื่อเราปลอดภัยแล้ว แจ้งเตือนผู้อื่นไม่ให้เข้าไปยังสถานที่เกิดเหตุ

สู้

1. การต่อสู้ เป็นหนทางสุดท้าย
2. ให้ใช้สิ่งของที่มีอยู่ใกล้ตัวดัดแปลง เป็นอาวุธแสงแฉวย
3. ใช้ Teamwork สร้างความประหลาดใจ ในการร่วมมือซุ่มโจมตี สามารถช่วยหยุดยั้งคนร้ายได้
4. จงคิดไว้ว่า คุณสู้เพื่อการเอาตัวรอด ไม่ต้องคำนึงถึงความยุติธรรมในการต่อสู้

ทางสถาบันฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความปลอดภัยของเด็กนักเรียน ครู และผู้ดูแลเด็กในสถานศึกษา จึงได้เกิดเป็นฐานการเรียนรู้ “การฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุ Active Shooter หนี ซ่อน (สู้)” ให้กับเด็ก ๆ อายุ 5-9 ปี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในโครงการค่ายเล่นรอบเมือง สร้างพลังการเรียนรู้ ศาลาาเมืองมหาสนุก เล่นอย่างไรให้มีความรู้ มีทักษะ เพื่อที่จะได้เป็นต้นแบบให้กับหน่วยงานทางการศึกษา บริษัท ฯลฯ ที่สนใจสามารถนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยของเด็กนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ ผู้ดูแลเด็ก ตลอดจนผู้ปกครองและผู้มารับบริการ

รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ ผู้อำนวยการ สถาบันแห่งชาติ **เ พื อ**
การพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล หัวหน้าศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความ
ปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้กล่าว
ว่า ผู้ดูแลเด็กทุกประเภท เวลาวางแผนการจัดการ โรงเรียน หรือศูนย์พัฒนาเด็กต่าง ๆ ต้อง
ให้ความสำคัญกับการวางแผนเผชิญเหตุ และการป้องกันเหตุร้ายจากบุคคลด้วย รวมทั้งการ
วางแผน กิจกรรมนอกสถานที่ ต้องมีแผนความเสี่ยง ประกอบแผนการเรียนรู้ด้วย อีกเรื่องที่
ผู้ดูแลเด็กต้องช่วยกันออกแบบ คือ เรื่องการสื่อสารกับเด็ก เมื่อมีเหตุเกิดขึ้นในสังคม ซึ่ง
ความสามารถในการรับรู้ของเด็กจะแตกต่างกันไปตามพัฒนาการ ตามอายุของเด็ก การฝึก
ทักษะป้องกันภัยให้กับเด็ก เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน แต่ต้องออกแบบกิจกรรม และวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสม ให้เด็ก
ได้รับรู้อย่างสนุกสนาน ไม่เกิดภาพจำที่หวาดกลัว แต่เป็นภาพจำที่ใช้เพื่อการควบคุมสติและควบคุมตนเองได้ เมื่อ
ประสบภัย